

Tocats de l'ala

Havia viatjat per tants llocs, volat sobre tants mars. Havia recorregut muntanyes nevades, divagat per illes desertes. Havia trescat les carenes de milers de serralades. Un i un altre i un altre cop.

Ell era conscient que, malgrat ser invisible, moltes vegades queia malament. La gent feia mala cara quan passava pel seu costat, es recol·locaven els abrics i bufaven amagant la cara a les bufandes. S'amagaven darrere les parets i dins els portals per evitar-lo.

Per aquest motiu, havia decidit, sense cap mena de dubte, que els seus llocs preferits en tot el món eren les cales de Tarragona, de Palamós, de les Terres de l'Ebre, de Tossa de Mar, les de Tamarit i guardava una especial estima per les platges de Llançà. A aquelles costes, als dies d'estiu, amb el Sol regnant cada racó, tothom li somreia; el cridaven i el trobaven a faltar si no hi era. Allà, fins i tot tenia nom, li deien Tramuntana.

-Rosa-